

LIEVE HERINNERINGEN

Voor onze vader, voor al zijn geliefden, voor onze Herman

Wat was, wat werd, waarom en wanneer.
Alras is onze Herman as, 'Het Heilig Hert' is niet meer.
Omdat hij niet genas,
wordt hij dit keer, zo verlicht als een gouden veer.
Want onze Vader is niet meer.
Hij wordt alras as dit keer.

Zijn grootste angst, hiervoor was hij het bangst;
een brein veel te klein vol venijn... dan is het echt niet fijn,
om er als het ware niet meer bij te zijn.
Voor ons blijft nu de intense hartenpijn,
die diepe smartenpijn in plaats van Reimes rijm en marsepein
blijven slechts herinneringen aan ons fijne samenzijn
en er waren ook momenten van boosheid en chagrijn.

Die spitsvondige, authentieke, originele, markante man....
Ehhh, we hebben er allemaal het hart en hoofd nog vol van,
wat deze man al zingend en schrijvend presteren kan.
En dan zijn we hier nu met zijn allen om te voelen....
"Nou, dat was hem dan".
Want onze Vader Herman is niet meer.
Tot ziens, tot as, tot wederkeer.

Tot op 't laatst in je 'lungo' en meeslepende leven,
werd je door je geliefde familie en echtgenote omgeven.
Je hebt zoals je wilde je levenseinde zelf kunnen bepalen,
graag hadden we je nog gezond de negentig zien behalen.

Voor onze vader, voor al zijn geliefden, voor onze Herman
Je hebt het voor elkaar gekregen,
je sportief en flexibel te blijven bewegen.
Je kon het er met jou op wagen,
eindeloos door te zagen,
je onnoemlijk te beklagen,
of je over levens beschouwende kwesties te bevragen.

Je had allerlei interessante visies over uiteenlopende religies.
Laatst nog met die quiz waarin je zo idioot hoog scoorde,
zoals je het zelf zo verwoordde.
je was nog zeer tevreden met het senioren leven,
gaf het een dikke vette negen.

Als kind was ik je 'Apengatje'
en rolleborden we dagelijks over het woonkamer matje.
Met Herman als het 'varkentjes-beest',
is dat een prachtige hoofdrol geweest
en houd ik me dat beeld nog lang voor de geest,
zodat de pijn van je dood toch ook weer geneest.

Met die mooie gedachten, steeds maar voor even,
kom je als ware toch weer tot leven.
We kregen samen veel moois voor elkaar.
Het is naar, Herman is helaas niet meer daar.
Zijn gezelschap en intimiteit, de machtsstrijd
óók die, zijn we voor altijd en voorgoed kwijt.

Gelukkig is er geen spijt over onze bestaande gezamenlijke tijd.
We hebben ons van ons kwade Karma bevrijd.
We kunnen elkaar dus voorgoed, alles vergeven,
En de mooie herinneringen nog eens herbeleven,
je oproepen in dit gedicht, aan ons allen gericht,
je 'het sterven te vergeven',
want ooit, gaan we het zelf ook beleven.

We houden voor altijd van je!
Tot ziens, rust zacht lieve papa,
we gaan je verschrikkelijk MISSEN